

Vit hugsa og ætla það sama, tí áttu vit at tikið okkum saman á onkran hátt. Fingið eitt høvi at brúkt hvønn annan til at mennast

Listafólk av øllum slagi byrja ofta á sera ungum aldri at royna seg.

Í fyrstani bara fyrri seg sjálvan, so at eingin skal siggja, hvat kemur burtúr. Nógv eru smæðin, og tað er ikki so løgið, tí tað krevur sín mann ella kvinnu at stíga fram og vísa fram tað, sum kemur innan úr sær. Tað er eitt stórt stig at taka, og tað eru bara tey fægstu, sum tora at gera tað einsamøll.

Føroya Ungdómsráð, FUR, hevur undir sær fleiri ungmannafeløg fyrri listafólk innan tær ymsu greinarnar, sum til dømis Føroya Ungdómstónleikarafelag, FUT og Ung í MÁF (Meginfelag Áhugaleikara Føroya). Hesi feløg eru til júst fyrri at eggja og stuðla teimum ungu í at koma fram og royna síni evni, og feløgin virka til frama fyrri áhugamállum hjá ungu listafólkunum.

Men hóast ta sannroynd, at skaldskapurin gjøgnum alla Føroya søgu hevur verið tann listagrein, sum føroyingar hava nýtt mest til vísa sínar kenslur, so hevur ongantíð verið nakað beinleiðis ungdomshøvundafelag. Samfelagið hevur verið so lítið, at tað skrivandi ungfolkið ofta hevur funnið saman av sær sjálvum, men í dag er stóðan ein heilt onnur. Ungir "skuffuhøvundar" finnst alla staðni í landinum uttan at vita av hvørjum øðrum og uttan at hava nakað felag at venda sær til. Sosialurin hevur hitt nakrar av hesum og spurt tey um umstøðurnar hjá skrivandi ungdomi í Føroyum.

Vit sita úti hjá Randi, tí hon er sjúk og sær seg ikki føra fyrri at fara út um dyr. Tað var eitt roks at fáa fatur á øllum, men nú vit sita her í stovuni og fáa ein kaffimunn, haldi eg, at her situr eitt gott úrvæl. Tvey úr Havni, ein úr Vestmanna og ein úr

Ung, sum skriva

Gøtu; tvey konufólk og tvey mannfólk; tvey, sum mest skriva stutt-søgur og tvey, sum mest eru til yrkingar. Og kemir er har beinanvegin, sjálvt um tey ikki kenna hvønn annan frammanundan. Eg havi ikki meira enn sett fyrsta spurningin, so gongur prátið livandi. Allar mínar finu spurningar kann eg eins væl leggja til viks, tí tey eru so eldhugad, at tað floymir úr teimum.

Petur Pólsson Jensen

Hin royndi og freki

er tann meira royndi við borðið. Hann hevur longu givið tvey yrkingasøvn út, og hann lovar, at tvey afturat eru á veg. Hann er Gøtumaður við lítum g. Las bókmentasøgu í Árhús eitt ár, so hann veit eina rúgvu um bókur.

Petur um seg sjálván:

"Var aldri á Slættaratindi, hóast tað kanska tóktist sum størsta ynskið. Jean Paul Gaultier parfuma er tann, eg valdi mær. Havi aldri egnt meira enn ein stamp, og tað tók mær einar 7-8 tímar. Droymi okuntíð. Serliga um nætur-nar."

Vit sakna eitt umhvørvi

Petur leggur natúrliga fyrri. Hann er tann, sum hevur roynt tað av álvara og livir í tí, meira enn hini, og hevur nóg upp á hjartað. Eg spyrji, um tað ikki manglar eitt miljø, forum ella kanska felag fyrri ung sum skriva, eins og Ung í MÁF, men tey verða skjótt samd um, at eitt felag

hevði dripið hugin og frælsið hjá teimum ungu. Vit eru eldhugað men smæðin, vilja ikki inn undir skipaðar karnar. "Orðið felag stinkar av klassastovu", sigur Petur og hini nikka samtykkjandi. "Tað skuldi heldur verið sum caféumhvørvið í

Randi Samsonsen

Tann fitta, skilagóða og speiska

Er úr Havni og skrivar stuttsøgur. Hon hevur skrivað leingi, men heldur seg ikki vera nóg búna til at koma fram við tí alment.

Í fjør varð hon send av rithøvundafelagnum á skrivisíðu í Biskops-Arno í Svørki, har hon heldur seg hava lært nóg.

Randi sigur um seg sjálva:

"Eg royni at vera erlig, og tí kann eg siga sum er, at hetta eru ikki reglur, sum verða innihaldsliga sigandi frá mær.

Eg orki ikki at siga meir, eg havi allarhelst fepur í dag.

Jean Paul Gaultier parfuma stinkar, haldi eg - (eg siti við síðuna av Petur)."

Frankaríki í 30'unum, soleiðis at man bara møtist fyrri at geva og taka og práta uttan nakra skipan ella krøv. Tað er ikki óhugsandi, at tað ber til at skapa eitt her eisini. Vit hava fingið eina café her í Havni, sum saktans kundi verið karmur um eitt slíkt umhvørvi. Ella kundu vit bara møtist í onkrum høli okkuna staðni. Tað skal helst ikki finnst bara her í Havni, men okkuna staðni skal man byrja."

Á skrivisíðu

Bæði Randi og Petur hava verið á skeiði fyrri at læra at skriva.

At skriva er ikki bara at festa á blað okkurt, sum tú hugsar, sum best ber til. Tað eru óendaliga nógvir hættir og teknikkir sum tú kanst brúka til at fáa júst tað fram, sum tú vilt. Hesi skeið hava víðkað okkara sjónarring og givið okkum nógur amboð at arbeiða við. Skaldskapur er eins nóg og hinar listargreinarnar eitt hondverk. Slík skrivisíðu høvdu verið sera góður íblástur til ungar óroyndar høvundar og høvdu eisini verið við til at savna okkum ungu, søgdu tey bæði næstan við einum munn. "Kanska Summarskeið nakrar vikur", skýtur Marin upp. Tað er synd, at vit ikki vita av